

ската влъзли въ Панагюрище и подпалили града. Тъ грабили, убивали и мъчели мирното население. Така свободата на Панагюрище траяла само 10 дена.

Въ същото време турци башибозуци от Карлово като хала нападнали хубавия градец Клисурата. Клисурци юнашки се били, гърмъли и съ дървенитъ си топчета, но все пакъ турцитъ запалили града. Като надвили въ Панагюрище и Клисурата, турцитъ отъ две страни нападнали на Копрившица и смирили бунтовниците. Най-главнитъ и апостолитъ избъгали въ Стара-планина.

Голъма юнащина показали възстаниците въ Перущица. Тъ засели позиции около селото. Били се 8 дена и не пуснали на башибозука да влъзне въ селото, да пали и убива. Най-сетне дошла редовна войска и тогава бунтовниците спрели. Най-храбритъ може и жени не рачили да се предадат живи, та се самозастреляли.

Голъми боеве и голъми кланета станали въ с. Батакъ. Батачани се наредили покрай селото и смъло се сражавали. Ала тъ били нападнати съ грамадна сила отъ чепинските и доспатските помаци. Дъждоветъ и влагата пречили на кремъклийките пушки да гърмятъ, та помаците влъзли въ селото, дето извършили най-звърското клане надъ може, жени, деца. Боеве станали и въ Брацигово и Старо Ново-село и въ много други места. Студенитъ дъждове побъркали на възстаналия народъ и турцитъ зели върхъ на всъккоже като изгорили 63 села; въ Панагюрище пострадали 500 къщи, въ Клисурата 760 къщи, въ Батакъ 496, въ Перущица 320 и т. н. Всички изгорени къщи въ Панагюрския